

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. A. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, V. Negru, E. Fistican)

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Cravcesco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea venitului obținut la locurile de muncă prin cumul, încasarea indemnizației de maternitate, indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de trei ani și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2015, Cristina Cravcesco s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova solicitând recunoașterea venitului obținut de la locurile de muncă prin cumul, încasarea indemnizației de maternitate, a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, calculate în baza acestui venit și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iulie 2013 i s-a stabilit și i s-a calculat indemnizația de maternitate în mărime de 34371,84 lei pentru perioada 05 mai 2014-07 septembrie 2014.

Menționează că, indemnizația de maternitate a fost calculată în baza art.7 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004, conform căruia baza de calcul o constituie venitul mediu lunar asigurat, realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat.

Sușține că, în calculul indemnizației de maternitate a fost inclus doar venitul obținut la locul de muncă de bază - BC „Victoriabank” SA în perioada decembrie 2013 - aprilie 2014.

Precizează că, activa la locul de muncă de bază BC „Victoriabank” SA cu regim de muncă de 8 ore pe zi, iar prin cumul activa în funcția de ajutor de contabil la SRL „Mosinvest Grup”, în baza contractului individual de muncă nr.12 din 23

decembrie 2013, la SRL „Lemanos Plus” în baza contractului individual de muncă nr.43 din 26 decembrie 2013, la SRL „Eurogenetics” SRL, în baza contractului individual de muncă nr.4K din 23 decembrie 2013, la SRL „Valenagro Com”, în baza contractului individual de muncă nr.13K din 23 decembrie 2013. Din activitatea la societățile respective, în perioada premergătoare producerii riscului asigurat, conform art. 7 al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004, a obținut venit asigurat din care au fost calculate și transferate de către angajatori contribuții individuale de asigurări sociale în bugetul asigurărilor sociale de stat.

Indică reclamanta că, la 20 august 2014 a depus cerere la Casa Națională de Asigurări Sociale și a solicitat explicații referitor la calcularea indemnizației de maternitate în mărime incompletă și neincluderea tuturor veniturilor realizate.

Prin răspunsul nr. C-1607/2014 din 04 septembrie 2014 a Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost informată că în calculul indemnizației de maternitate a fost inclus doar venitul obținut la locul de muncă de bază. Referitor la venitul obținut de la locurile de muncă prin cumul, Casa Națională de Asigurări Sociale a sesizat Inspectoratul General al Poliției și Procuratura mun. Chișinău

Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, la 11 august 2014, a inițiat urmărirea penală conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal. Prin ordonanța din 31 ianuarie 2015 a Procuraturii sectorul Rîșcani, mun. Chișinău a fost dispusă clasarea procesului penal inițiat la data 11 august 2014, cu constatarea că a fost angajată prin cumul concomitent în cinci entități, în baza contractelor de muncă, semnate de părți cu respectarea legislației în vigoare, obținând venituri din care s-au reținut și achitat contribuții de asigurări sociale, în conformitate cu prevederile legale.

La 20 martie 2015 a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani, mun. Chișinău cerere privind stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani. La 09 aprilie 2015 i-a fost transferată suma de 2512,38 lei, care nu include veniturile asigurate obținute la locurile de muncă prin cumul.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Cravcesco împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea venitului obținut la locurile de muncă prin cumul, încasarea indemnizației de maternitate și indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de trei ani și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 04 februarie 2016 a judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost corectată eroarea admisă în dispozitivul hotărârii din 23 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău referitor la numele reclamantei, fiind indicat corect „Cravcesco” în loc de „Cravcenco”.

Prin decizia din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Dumitru Mîrzac și s-a menținut hotărârea din 23 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău.

La 10 ianuarie 2017, Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 23 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind

admiterea integrală a cerințelor conform cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că la adoptarea hotărârii, instanța de fond a motivat prin probele prezentate și administrate precum și prin prevederile art. 16 alin.(1) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289 din 22 iulie 2004.

Menționează că, hotărârea instanței de fond a fost contestată și s-a invocat că instanța de judecată superficial a examinat cazul, nu a dat apreciere probelor prezentate, eronat au fost aplicate normele de drept material. Cu toate acestea, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea instanței de fond.

Opinează că, instanța de apel în motivarea deciziei sale a făcut doar o retrospectivă a soluției date de către prima instanță.

Declară că, instanțele ierarhic inferioare au avut rolul unui agent constator și nu au luat în considerare ca Procuratura sect. Rîșcani, mun.Chișinău s-a expus asupra cazului penal în favoarea Cristinei Cravcesco. De asemenea, urmau să ia în considerare și prezumția nevinovăției și nu doar să se bazeze pe presupuneri.

Instanțele ierarhic inferioare au menționat precum că ar fi fictive contractele individuale de muncă, însă intimatul ca organ abilitat cu dreptul de a verifica autenticitatea actelor ce confirmă stagiul de muncă și venitul asigurat, nu a solicitat anularea acestora. Agenții economici au achitat impozitele de rigoare conform legii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 28 septembrie 2016, iar Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, a declarat recurs la data de 10 ianuarie 2017.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 08 noiembrie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.117) și recepționată la data de 11 noiembrie 2016, conform ștampilei oficiului poștal (f.d.131).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 10 ianuarie 2017 de către Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cristina Cravcesco, prin intermediul avocatului Oleg Spînu, împotriva deciziei din 28 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală